

SCHOONHEID EN VERWONDERING

VERWONDERING...

Eén dag voor Goede Vrijdag. Het is even geleden, de kleintjes hebben inmiddels het nest al weer verlaten. Maar toch, net lente, en ik zie in de tuin van mijn ouderlijk huis een koolmeesje het nestkastje uitvliegen. Ieder jaar tijdig het gebruikte nest verwijderen. En ieder jaar bouwen zij opnieuw een nestje.

Je denkt dat hetzelfde ouderpaar hetzelfde nestkastje opzoekt.

Ieder jaar, ieder jaar opnieuw, en toch verwonder ik mij steeds weer.

VERWONDEREN EN VERBAZEN

Elk geprofest lid heeft het meegemaakt of zal het meestal ook beleven.

Voor mij is het jaar 2010 het jaar, dat ik tien jaar geleden werd geprofest.

Je bent toch verbaasd dat die dag in oktober al tien jaar geleden heeft plaatsgehad. Tien jaar broederschap San Damiano in Delft.

Tijdens de dienst van de professie ging de toenmalige landelijk assistent Huub Hodzelmans ofm in op het voorgelezen Evangelie over de ware wijnstok (Johannes 15, 1-8). Wat hem in de tekst opviel was

dat de woorden *verbonden-blijven* zes keer voorkomen, evenals de woorden *vrucht-dragen*.

Als er in acht verzen zes keer sprake is van *verbonden-blijven* en *vrucht-dragen*, dan moet datgene dat deze woorden willen zeggen, wel erg belangrijk zijn geweest voor Jezus. Verbondenheid is het sleutelwoord van dit verhaal. Verbondenheid met Jezus, met de Vader, met elkaar.

Om het dieper bij de leerlingen binnen te laten dringen, maakt Jezus gebruik van een beeld. Het beeld van de wijnstok en de ranken. Vrucht dragen doet een rank alleen als hij verbonden is met de wijnstok. Verbondenheid met de wijnstok, met de stam, met de wortels is een absolute vereiste om te kunnen leven en vruchtbaar te zijn.

'Blijf met mij verbonden.' Maar hoe blijf je verbonden? Verbondenheid veronderstelt een relatie. En een relatie –met wie dat ook is– blijft alleen levendig als je haar onderhoudt, koestert en voedt.

Een ieder is op de een of andere manier geboeid geraakt door Franciscus en zijn levenswijze en wil daar in het dagelijks leven, samen met anderen, gestalte aan proberen

*wijnstok en ranken in St Amour
Beaujolais, Frankrijk*

te geven.

In Franciscus hebben wij misschien wel het meest sprekende voorbeeld van een mens die leefde in en vanuit verbondenheid, verbondenheid met God, met mensen, met heel de schepping. Leven vanuit zijn leven en woorden, daarbij hebben wij steun van anderen nodig. Zusters en broeders zijn ons gegeven om ons te bemoedigen en te corrigeren, om ons op Zijn weg gaande te houden.

Levend midden in onze maatschap-

pij, heb ik op die 21e oktober 2000 definitief gekozen voor de OFS.

Waarom heb je dit gedaan en waarom juist Franciscus, wordt mij wel eens gevraagd. Ik heb daar maar één antwoord op: een ander bezoekt een land om iets van zijn herkomst terug te vinden.

Ik ben lid geworden als zoektocht naar mijn vader die eens als novice minderbroeder was in het voormalig klooster Hoogcruts in Margraten in Limburg.

Verwonderd nu te lezen dat het klooster afbrandde op de dag van de 20^e huwelijksverjaardag van mijn ouders. Dat wist ik niet toen ik de ruïne met mijn ouders bezocht.

VERWONDEREN EN SCHEPPEN

Sinds 1987 ben ik kunstlievend lid van het schilderkundig genootschap Pulchri Studio aan het Lange Voorhout in Den Haag.

Wat heeft dit nu met verwonderen te maken?

Sinds begin dit jaar werken vijftien kunstenaars met elkaar om het thema *de verwondering* te verbeelden. Het resultaat van dit kunstproject zal in november in Pulchri Studio gepresenteerd worden.

Verwondering wordt hier omschre-

Chimding, een bergdorpje in Nepal

ven als een gemoedstoestand die ontstaat wanneer men iets gewaar wordt dat men niet of anders had verwacht.

De opbrengst van het project komt rechtstreeks ten goede aan de stichting Chimding. Hiermee wordt

een bergdorpje in Nepal geholpen met het bouwen van een nieuwe school, het realiseren van een watervoorziening en oventjes in alle huizen. Chimding heeft zijn oorsprong in verwondering gevonden. Verwondering om de schoonheid van de natuur in contrast met de armoede van de plaatselijke bevolking. Bewust is door de initiatiefnemer van het kunstproject *de verwondering*, Siebrand Weitenberg, gekozen voor een doel met kinderen, want kinderen bezitten als geen anderen de kracht om zich te verwonderen.

kinderen bezitten de kracht om zich te verwonderen

Loulène Boersma ofs
San Damiano Delft